

Nr 263.

Av herrar **Lovén** och **Strid**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 13, angående krigstidstillägg under år 1918 åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst.*

I Kungl. Maj:ts nädiga proposition nr 13 till riksdagen angående krigstidstillägg under år 1918 åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst äro icke de änkor och barn medräknade, vars målsmän haft anställning vid enskilda järnvägar, vilka sedermera inköpts av staten. Dessa åtnjuta nämligen pension från enskilda järnvägarnas pensionskassa och bli därför sämre ekonomiskt ställda än de änkor och barn efter befattningshavare som redan från början varit anställda i statens tjänst.

Dessutom kan det inträffa, att änkor efter befattningshavare i statens tjänst, vilken befattningshavare icke varit medlem i någon pensionskassa och således aldrig erlagt någon avgift för sin eller sina anhörigas pensionering, få högre pension jämte krigstidstillägg än änkor efter befattningshavare, som tillhört enskilda järnvägarnas pensionskassa, fast anställda i statens tjänst.

Ett par sådana exempel skall här anföras:

Lokmästaren L. P. Kjessler, Ängelholm, var anställd vid Landskrona—Ängelholms järnväg och övergick vid inköp av nämnda järnväg i statens tjänst 1896. Han tillhörde ingen pensionskassa och erlade således aldrig någon pensionsavgift. Kjessler avled i juli 1916. Hans änka erhöll genom riksdagens beslut 1917 en årlig pension av 720 kronor.

Lokmästare O. R. Lindqvist i Ängelholm var anställd vid Skåne—Hallands järnväg och övergick vid inköp av nämnda järnväg i statens

tjänst 1896. Lindqvist tillhörde enskilda järnvägarnas pensionskassa från denna kassas bildande. Lindqvist har sedermera avlidit. Hans änka åtnjuter 640 kronor i årlig pension från enskilda järnvägarnas pensionskassa.

I enlighet med Kungl. Maj:ts proposition nr 13 får Kjesslers änka, med den högre pensionen, krigstidstillägg, medan Lindqvists änka med lägre pension icke kommer i åtnjutande av sådant krigstidstillägg.

Enligt min mening är det en gärd av rättvisa och billighet, att även änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst, vilka upp- bära pension från enskilda järnvägarnas pensionskassa, komma i åtnjutande av krigstidstillägg enligt de grunder som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 13.

Beträffande antalet änkor och barn som skulle ifrågakomma hänvisas till vidfogade bilaga.

Med stöd av ovanstående får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 13, § 6, att denna paragraf får följande ändrade lydelse:

§ 6.

Pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare vid flottans pensionskassa och folkskollärarnas pensionsinrättning samt efter innehavare av docentstipendier vid statens högskolor, *ävensom änkor och barn efter sådana befattningshavare i statens tjänst, vilka varit medlemmar i enskilda järnvägarnas pensionskassa*, likställas i avseende å nu ifrågavarande krigstidstillägg med pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst.

Stockholm den 2 februari 1918.

Carl Lovén.

Carl O. Strid.

Bilaga.

Herr riksdagsmannen C. Lovén, Riksdagens andra kammare, Stockholm.

Med anledning av dagens telefonsamtal få vi lämna följande uppgifter:

För närvarande äro gällande 117 stycken pensionsbrev, utfärdade för personal vid Västkustbanan eller deras efterlevande. Utav dessa äro 54 stycken A-pensioner, d. v. s. ålders- eller sjukpensioner, samt 63 stycken B-pensioner, d. v. s. änke- eller barnpensioner. Av änkepensionerna finnas 44 stycken utfärdade för änkor med 1 eller inga barn, 17 stycken för änkor med 2 eller flera barn, 2 stycken pensionsbrev för ensamman barn. Av änkepensionerna äro två utfärdade före 1896.

Av A-pensionerna äro 17 stycken å belopp överstigande 1,200 kronor om året, 37 stycken å belopp under 1,200. Samtliga änkepensioner understiga beloppet 1,200.

Stockholm den 24 januari 1918.

Högaktningsfullt
för Enskilda järnvägarnes pensionskassa
Israel Kolmodin.